מסורת השס"

פגע קולי קולי נקט. כל תני"ן דין דין"ח תנא אמרינהו וקולי קולי נקט: **כריתא תנא** אין (א)(כ"ן) תשמה בתב קל מיוה"כ לכתחלה אלא שזה ספיקו כו' **ובפיפא תנא** אין תשמה בתב קל מתענית ליבור אלא לענין מלאכה, וכתומרי דתמיר תשמה בתב מתענית ליבור לא ליירי הכא דתידוק מינה זה וזה שוין **ולכולם לענין רחיצה פ"ב תמיר:**

מרכות יב: **ליעול לו אם שמש.** כתר פרישות וירלתם תנא שאינו יכול לבטל הימנו מלכות שמים אפילו ליצה אחת אלא כל הרוצה לימנו ימנו, דמיחזי כיוהרא ומחיון בדיבה: **פופלגם פטיפס.** התנא שמידרן טעה בחתם מהן והחליף שיטתו: **אמרי מלאכה ניס ליה.** הרוצה לאוסו בטל לאומרים אין לו מה לעשות ולא מיחזי כטוהג בו איסור: **מתני' סליגה.** אור לארבעה עשר: **גמ' מפיקרא פגא מנסגא.** תנא כמנהג: **ולבסוף פגא פיסורא.** דקתני בית שמאי לאוסרין דמשמע בכל מקום: **מפ ביאיס יסודס ונגיל לבסן.** אלא בכל מקום שנהגו היתר-היתר, ונהגו איסור-איסור: **מבלל דר' יסודס פיסורא קאמר.** דבני יהודה מתירין ובני גליל אוסרין דאי מנהגא קאמר מאי פלוגתיה דר"מ והא"ר יהודה נמי הכי הוה אמר בגליל היו נוהגין בו איסור שהחמירו על עצמן וביהודה נוהגין בו היתר: **ומכר רבי יסודס מופר.** דקאמר בני יהודה מתירין: **סמנכם.** מכין תכותא *דגן: **בשלשס עשר בניסן.** מפרש וחזיל שלשה עשר לחמאי נקט: **ונעקרס בידו.** השיבולת עצמה נעקרה בידו שורשה מן הארץ וכא לחזור ולשולה: **שולטס בפקוס הטיט.** שהמהר ליקנו קודם הטומר שהטומר מתיר את הכשרשין אבל הכשרשין אחר הטומר אסורין משום חדש עד שיבא טומר הבא: **סגריד.** יבש שאינו ממהר לקנות: **מנכם בשלשס עשר קתני** מנכם בארבעה עשר לא קתני, ומ"מ נקט שלשה עשר ולא קתני ארבעה עשר לי משום דלא מיקלטה לפני הטומר הקרב בשבה עשר מבני שמעינן לרבי יהודה כו' בפ"ק דרתים הבנה (דף יב:) ומי אבעה עשר מותר במלאכה ויקבעו ארבעה עשר דהא אינה מקלטת אין בתרבה עשר לי משום מקלטת אינה מיקלטה לפני הטומר הקרב בשבה עשר מבני שמעינן לרבי יהודה כו' בפ"ק דרתים הבנה (דף יב:) ומי אבעה עשר מותר במלאכה ויקבעו ארבע